

www.srbbs.nl
juli-aug 2015 - Jaargang 19 - Nr.7/8

TRACK

STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

*Meeneem
Exemplaar*

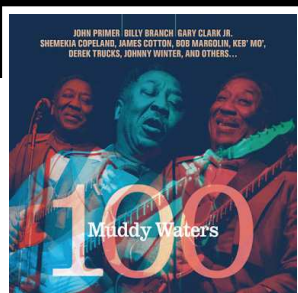
JOHN PRIMER BILLY BRANCH GARY CLARK JR.
SHEMEKIA COPELAND, JAMES COTTON, BOB MARGOLIN, KEB'MO',
DEREK TRUCKS, JOHNNY WINTER, AND OTHERS...

100
Muddy Waters
CD VAN
JULI & AUGUSTUS

In deze
TRACK

SR & BB

STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

CD VAN DE MAAND

JULI
AUGUSTUS

MUDDY WATERS 100, THE ALBUM

(Official CD release date: July 24th, 2015)

featuring John Primer, Gary Clark jr., Johnny Winter, James Cotton, Keb' Mo', Derek Trucks, Shemekia Copeland, Bob Margolin, Billy Branch.

Deze officieel geautoriseerde eeuwfeest-tribute voor Muddy Waters is een unieke cd, die de 100^e geboortedag van Muddy herdenkt en ons laat vieren. Het is mede een bijdrage aan de muzikale erfenis van dit onmiskenbare Blues icoon.

De cd werd geproduceerd door Larry Skoller (o.a. bekend van The Heritage Blues Orchestra) en is uitgevoerd als een hard-cover boek met 48 pagina's, geïllustreerd met prachtige zwart/wit foto's en bevat 15 nieuw opgenomen Muddy-nummers, uitgevoerd door o.a. de bovengenoemde artiesten, die begeleid worden door enkele van de grootste hedendaagse Chicago blues muzikanten, zoals b.v. Kenny 'Beedy Eyes' Smith op drums (zoon van Willy 'Big Eyes' Smith, die jaren in Muddy's band speelde), Johnny Iguana (keyboards), Felton Crews (bas) en Billy Flynn (gitaar). Ook zit er een bijschrift bij van Robert Gordon, Grammy winnaar en schrijver van de definitieve Muddy Waters Biografie "Can't be satisfied-The Life and times of Muddy Waters".

Zanger/gitarist John Primer, die met Muddy samentoonde tot aan diens dood in 1983, is be-

kend als een van de grootste hedendaagse vaandel-dragers van de Chicago-blues stijl en hij geeft hier dan ook een diepe persoonlijke tribute aan Muddy.

Johnny Winter speelt nog mee op het nummer "I'm Ready" slechts een paar weken voor zijn overlijden in 2014. Tezamen maakt deze verzameling muzikanten er een ware mijlpaal van en zorgen ze ervoor dat de blues-traditie overleeft en wordt doorgegeven aan volgende generaties, met de toegevoegde waarde van een constante evolutie in het genre. Door de grenzen van de Blues op te zoeken en te verleggen, zoals Muddy in zijn tijd ook deed, en met hun eigen originele stemmen en verhalen, helpen deze artiesten om de toekomst van de Blues te waarborgen.

"Muddy Waters 100" eert het verleden, omarmt het heden en laat de heldere toekomst van de Blues zien, waarvoor Muddy zelf het pad heeft gebaand.

Dr. Groove

CD van de Maand komt tot stand i.s.m. Roots Mail Music en SR&BB

ROOTS MAIL MUSIC
Van Goornstraat 4
4811 HJ Breda (NL)
Tel. 076-5222335
Fax. 076-5200205
info@rootsmailmusic.com
www.rootsmailmusic.com

VOOR AL UW BLUES
& ROOTS MUZIEK!

SHOP & MAILORDER

SR&BB
STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

ROYAL SOUTHERN BROTHERHOOD DON'T LOOK BACK

Enkele jaren geleden en nog voordat de heren van de **Royal Southern Brotherhood** ook maar een snaar aangeraakt hadden sprak men al van een nieuwe super band. In 2013 speelden ze een onvergetelijk concert op het Blues Festival in Peer. Onlangs onderging de band een drastische verandering; Mike Zito en Devon Allman verlieten de band om hun eigen weg te gaan en Bart Walker, de coming man in Amerika, en Tyrone Vaughan, neef van Stevie Ray, kwamen de band versterken. Op het album komen we verder Ivan Neville op toetsen, saxofonist Jimmy Hall en trompettist Paul Armstrong tegen en het werd opgenomen in de magische Fame Studio's in Muscle Shoals, Alabama. Tom Hambridge was de producer (o.a. Buddy Guy en George Thorogood).

In het openingsnummer 'I Wanna Be Free' klinkt de bevrijding van de nieuwe Royal Southern Brotherhood al stevig door. Deze up tempo rocksong bevat een verschroeiende groove van drummer Yonrico Scott en de gitaristen duelleren op het scherpst van de snede. De ritme sectie blijft de knappe grooves uit de mouwen schudden in bluesrock 'Reach My Gal'. We krijgen een heel andere RSB te horen in het titelnummer 'Don't Look Back', met jazzy baslijnen en Bart Walker op de banjo. De Hammond B3 van Ivan Neville komt uitgebreid aan bod op de funky nummers 'Hit Me Once' en 'The Big Greasy'. Ook de stem van Cyril Neville klinkt erg goed en vol en de gitaren zijn steeds aanwezig met ijzersterke riffs. De soulvolle blues ballad 'Better Half' is een eerbetoon aan de vrouwelijke wederhelft. De ietwat

zoete en verleidelijke samenzang van de jongens maakt het hier misschien wel iets te melig. Op 'Fenzi' wordt de 'Latin'weg ingeslagen; Cyril zingt met veel gevoel en er ontstaat een heel dansbaar zuiders ritme, waarbij de mandoline voor een extra toetje zorgt.

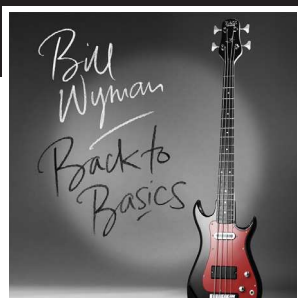
Met 'Bayou Baby' wordt de bluesy weg terug ingeslagen; blues vermengd met swamp en reggae. De bluesharp geeft de song de juiste impuls en de bottleneck gitaar maakt het plaatje compleet. Met een Jimi Hendrix gitaar geluid wordt 'They Do Not Make 'Em Like You No More' ingezet. Dit opvallende nummer is een ode aan de gitaarhelden van vroeger.

'Don't Look Back' is een zeer gevarieerd album geworden met overwegend sterke songs; Blues, rock, soul en funk zijn de voornaamste ingrediënten. Elke muziekliefhebber zal hiermee aan zijn trekken komen.

*tekst: Walter Vanheuckelom,
bewerking: Dr.Groove*

22 augustus is The Royal Southern Brotherhood live te bewonderen op het Swing Festival in Wespelaar (B), waar zij de tweede festivaldag afsluiten.

BILL WYMAN BACK TO BASICS

Als je met Bill Wyman, de ex-bassist van de Stones, praat heb je het eerst over muziek maar het duurt niet lang of je wordt door hem meegevoerd in zijn andere passies: fotografie en geschiedenis/archeologie. Het is een interessante trip, een verrassend avontuur waarin hij geen onderwerp schuwt. Dan gaat het over musici en dan gaat het over het vinden van romeinse munten, internationale fototentoonstellingen en het ironische feit dat hij de Stones nooit optredend heeft kunnen fotograferen omdat hij ook op het podium stond. "Maar ik heb wel alle backstage foto's. De beste, b.v. die van Mick Jagger terwijl hij zijn sokken aantrekt." merkt hij lachend op.

Omdat hij van de hak op de tak springt kan alleen naar hem luisteren soms al doodvermoeiend zijn maar ook zeer plezierig. Let wel wat het betekent voor hem: het nastreven van die veelsoortige bezigheden terwijl toch zijn 80-ste levensjaar nadert.

Vlak voor de release van "Back To Basics", zijn eerste solo album in 33 jaar, legt hij uit dat het album een mix is van oude nummers die hij geschreven en opgenomen heeft als demo's, maar nooit uitgebracht heeft, en van nieuwe nummers die speciaal voor dit project zijn geschreven. Alles is opgenomen op een tape, zo kaal mogelijk en zonder opsmuk (inderdaad back tot basics) samen met de hulp van enkele van zijn beste vrienden, soul-blues zangeres Beverly Skeete en gitarist Terry Taylor, die tevens het hart vormen van zijn andere band, The Rhythm Kings. Wyman zelf neemt de meeste vocalen en uiteraard de bas voor zijn rekening. Voeg daar Guy Fletcher op toetsen en producer Glyn Johns aan toe en je hebt een absoluut krachtig, bezielend album wat staat als een huis.

Het album krijgt overal al geweldige reviews en Wyman is duidelijk blij om te weten dat hij het nog steeds kan, schijnbaar zonder er moeite voor te hoeven doen.

"Het is interessant," zegt hij, "de feedback tot nu toe is zo goed, echt positief. Sommigen (meest andere muzikanten) hebben me verteld dat ze een paar teksten een beetje raar vonden."

De eerste song op het 12 tracks tellende album, "What & How & If & When & Why" is ook meteen een single, een nummer met iets dreigende, sinistere ondertoon. Wyman vertelt dat het eigenlijk geschreven was nadat hij Bob Dylan's video "Subterranean Homesick Blues" had gezien. Hierin gooit hij alle bladmuziek aan de kant. Hij voegt er wel meteen aan toe dat het resultaat totaal niets met Dylan te maken heeft. De songtekst geeft zijn zorgen weer over de algemene stand van zaken en het leven op straat tegenwoordig.

"Glyn Johns en veel andere muziek-vrienden hebben er naar geluisterd en ze vonden allemaal dat het een goeie single zou zijn.

Op de vraag waarom er zoveel tijd tussen de twee solo-albums zit, antwoordt hij dat hij gewoon veel te druk is geweest met zijn leven en al zijn andere passies: fotografie, geschiedenis/ archeologie, werken met de metaaldetector en The Rhythm Kings.

Ook is hij terecht trots op zijn boek, 'Bill Wyman's Blues Odyssey', dat in 2002 de 'Keeping The Blues Alive' award van de 'US Blues Foundation' heeft gewonnen. In een reactie hierop zei hij: "Buddy Guy en BB (King) zeiden tegen me dat ze dit het beste muziekboek vonden wat ze ooit hadden gelezen. En dat betekent veel voor me." Een zeer veelzijdige man, veel meer dan alleen maar een ouwe Rock'n Roller. Een carrière aan de muzikale top met de Rolling Stones zou voor de meesten meer dan genoeg zijn geweest, maar in plaats van hiermee genoegen te nemen ging

Wyman zeker niet met pensioen toen hij in 1993 de grootste Rock 'n Roll band ooit, verliet.

In de 80-er jaren, toen nog steeds lid van de Stones, begon hij een nieuwe carrière in de muziek met een enorme internationale hitsong. Oorspronkelijk was het een demo voor de overleden Ian Dury, 'Je Suis Un Rock Star', maar later dus door Wyman zelf opgenomen. Daarna vormde hij de band Willie and The Poor Boys, waarvan hij nu zegt dat het een prototype of een blauwdruk was voor wat later The Rhythm Kings zou worden.

Back To Basics is een album dat moeiteloos rock en blues mixt. De muziek gaat onder je huid zitten en je blijft er naar luisteren. En ook al doet hij veel promotiewerk op de radio en andere media, hij gaat niet op tournee met deze plaat. "Ik ben geen man die op de voorgrond treedt. Ik kan dat soort dingen niet. Dat zijn van die toestanden waar je echt voor moet werken, ik zit zo niet

ARTIESTEN & ORGANISATIE BUREAU

www.genuinemusic.nl

GENUINE
MUSIC AGENCY

John Zwetsloot

Postbus 1577
4700 BN Roosendaal
T 0165 - 55 31 15
E info@genuinemusic.nl

in elkaar. Sting werkt wel zo, ik niet. Ik vind het gewoon te moeilijk om te zingen en tegelijkertijd basgitaar te spelen. Ik heb het wel gedaan bij de Rhythm Kings met onze oude nummers. Maar als ik basgitaar speel, vergeet ik de tekst. En als ik zing, ben ik de bass-line kwijt”, grapt hij. Dus het is niets voor mij,” zegt hij treurig glimlachend.

“Ik stond meestal achterin, samen met Charlie (Watts), om de beat sterk te houden. Het ritme vast te houden. Niet vooraan met een microfoon zoals Mick.”

Tegenwoordig componeert hij met een akoestische gitaar waarop hij de melodiën samen laat komen met bas-loopjes en enkel snaar werk. “Ik doe geen akkoorden,” zegt hij. “Maar ik heb wel een beetje piano gespeeld,” voegt hij toe.

Als ik terloops mijn eigen liefde voor de blues ter sprake breng, begint hij enthousiast te vertellen, o.a. over hoe verbaasd hij is dat zijn eigen tienerdochter deze muziek leuk begint te vinden. Een muziekstroming die toch weinig aantrekkingskracht heeft op jonge mensen tegenwoordig. Ook vraag ik hem of hij zelf een persoonlijk favoriet bluesnummer heeft? Hij wordt even stil en dan zegt hij: “Howlin’ Wolf met ‘Goin’ Down Slow’, de versie met Willie Dixon. En Muddy (Waters), uiteraard.” Wyman heeft natuurlijk met Howlin’ Wolf gespeeld en kan zich die sessie nog goed herinneren.

Uiteindelijk, kan ik de verleiding niet weerstaan om te vragen of hij een favoriete Stones track heeft. Weer moet hij er even over nadenken voordat hij zegt dat het om een minder bekend nummer gaat: ‘Parachute Woman’ van het album ‘Beggars Banquet’ uit 1968. Nadat hij dit zegt begint hij de tekst te zingen met zijn herkenbare korrelige stem. Dan geeft hij toe dat het zo’n track is die je zelden hoort. “Het doet mij denken aan Bo Carter en het dubbelzinnige van veel oude blues nummers,” zeg ik. “Parachute woman, land on me tonight,” voegt hij direct lachend en knikkend toe.

Het nieuwe album van Bill Wyman, Back To Basics, is uitgekomen op het Proper label op 22 juni 2015.

www.billwyman.com

(door Iain Patience;
vertaling: Daniela van het Bolscher/
DrGroove)

d-media

webdevelopment and more
<http://d-media.nl> || info@d-media.nl

July 2015

17 18 19

BETH HART

ERIC BURDON & THE ANIMALS

K'S CHOICE

THE SCABS

PRESTON SHANNON

ROOTBAG

TINY LEGS TIM

MELISSA ETHERIDGE

**EMMYLOU HARRIS
& RODNEY CROWELL**

GUITAR SHORTY

SHAKURA S'AIDA

WILLE & THE BANDITS

DYNAMITE BLUES BAND

CLAUDE HAY

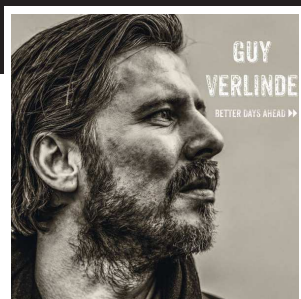

IAN SIEGAL

LITTLE HOOK

LITTLE STEVE & THE BIG BEAT

SUGAREE

GUY VERLINDE

BETTER DAYS AHEAD

De naam Guy Verlinde zal nog niet gelijk alle alarmbellen laten afgaan; bij onze Zuiderburen (en niet alleen daar) doet de naam Lightin' Guy dat wel. Welnu, dit is dezelfde meneer. Onder die naam maakte hij in 7 jaar 7 albums waarmee hij het blues-publiek voor zich won. Ook door overal waar hij kwam, solo of met band The Mighty Gators, de kroonluchters van het plafond te spelen.

Gaandeweg merkte hij zelf dat het allemaal wat persoonlijker werd en wilde hij ook meer dan alleen de blues. Met dit album probeert hij nu verder te komen, o.a. door zijn artiestennaam overboord te gooien en een toegankelijk album te maken. En dat is hem goed gelukt. Het geheel komt bij mij zeer sympathiek over, ook door zijn opening van de linernotes in het album, waarmee hij de koper bedankt voor het aanschaffen van een echte cd. Dat doet hij ook door alle teksten bij te voegen. Maar vooral door een geweldige plaat

af te leveren. Inderdaad toegankelijk. Groovy en doorleefd. De prachtige ballade Sacred Ground vergelijk ik met het mooiste werk van Michael De Jong. En wie er trotser mag zijn op zo'n vergelijking? Ik weet het niet. In Call On Me hoor ik J.J. Cale terug. Zo kan ik nog wel een tijd door gaan met superlatieven, maar ik hou van keep it simple: Guy Verlinde bedankt zijn publiek; ik bedank hem voor het afleveren van dit meesterwerk. Ga zo door!

Ton Odijk

250 verschillende bieren

Het Bierhuis

**Van Goorstraat 5
4811 HH breda
Tel. (076) 5228394
Fax. (076) 5226857**

AFRICAN ROOTS

HABIB KOITE

INIM SPECIAL

door
Dr.Groove

Met een been in het verleden en het andere in de toekomst verbindt de Malinese zanger en gitarist [Habib Koité](#) de rijke griot-tradities van zijn geboorteland met hiphop, rock, flamenco, jazz en blues. Hij is één van de grootste sterren uit hedendaags Afrika en staat bekend om zijn magische gitaarspel.

Habib Koité ([Mali](#), 27-01-1958) is een internationaal bekende Malinese zanger en gitarist. In Afrika noemt men dat een 'jeli' of 'griot', zgn. troubadours die her- en der verhalende- of lofliederen komen zingen. Habib besloot echter om niet die

weg in te slaan met zijn muziek, die hij overigens leerde van zijn opa en zijn ouders die ook muzikanten waren, door gewoon te luisteren en observeren. Ofschoon Habib eigenlijk ingenieur zou worden ging hij op aandringen van een oom, die zijn muzikale talent herkende, naar het National Institute of Arts (INA) in Bamako (hoofdstad van Mali) waar hij binnen een half jaar dirigent van de prestigieuze schoolband "INA-Star" werd. Tijdens zijn studie aan het INA trad hij regelmatig op met zeer bekende Malinese muzikanten, zoals b.v. de beroemde kora-speler Toumani Diabaté en de balafoon-speler Kélétigui Diabaté, die nu ook van Habib's eigen band "Bamada" deel uit maakt. Het woord Bamada is overigens een bijnaam voor mensen die in Bamako wonen.

Zijn talent was zo indrukwekkend dat hij, toen hij na 4 jaar afstudeerde, door het INA gevraagd werd als gitaar-docent.

Koité staat vooral bekend vanwege zijn unieke gitaarspel. Hij gebruikt een open pentatonische stemming en zijn muziek klinkt soms als blues of flamenco: twee stijlen die Khalilou Traore, van de legendarische Afro-Cubaanse band Maravillas du Mali hem leerde beheersen. Hij gebruikt meestal

Mailen naar: info@qprintbreda.nl

Bellen naar: 076-8882555

Qrint BREDA
Quality / Print / Design

Generaal Maczekstraat 19
4818 BT Breda

“[Godin](#)” (spreek uit op z’n Frans) gitaren van het type Multiac van Canadese makelij (Quebec) die ingebouwde electronica hebben waarmee o.a. de mogelijkheid bestaat om apart per snaar een verschillend signaal naar een synth of versterker te sturen.

Koités zangstijl is intiem en ontspannen, met de nadruk op kalme, stemmige zang. In zijn band Bamada zijn verder rollen voor de [tama](#), basgitaar, drums, mondharmonica, viool, [kabassa](#) en [kora](#). Koité schrijft alle muziek en teksten, die in het Engels, Frans en [Bambara](#) worden gezongen en gaan meestal over sociale of ontwikkelings aspecten. Als ze in de cd-boekjes zijn afgedrukt is het meer dan de moeite waard om ze te lezen vanwege de diepe inzichten.

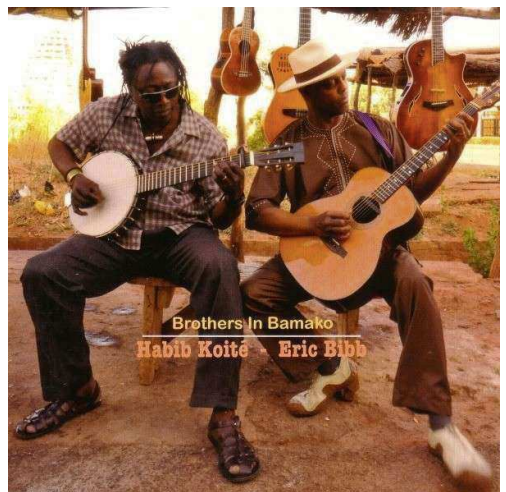
Een van de bekendste liedjes van Koité, Cigarette Abana (No more cigarettes), werd voor het eerst opgenomen in 1991 en werd een hit in heel West-Afrika. Hij won er de eerste prijs mee op het Vox-pole Festival in Perpignan, Frankrijk, waardoor hij genoeg geld verdiende om er de productie van twee nieuwe songs mee te kunnen financieren. De song, “Nanalé “ zorgde er voor dat Koité in 1992 de Radio France International Discoveries Prize won. Door deze erkenning werd de weg vrijgemaakt voor een eerste tournee buiten Afrika, die in 1994 plaatsvond. In het volgende jaar ontmoette hij zijn manager, de Belgische Michel De Bock, die, samen met zijn partner Geneviève Bruyndonckx, de directie vormt van de management en productie maatschappij Contre-Jour en bracht zijn eerste album Muso Ko uit, wat naar de derde plaats klom op de Europese hitlijst voor wereldmuziek. Twee tracks van deze cd, I Ka Barra en Din Din Wo werden meegeleverd met Windows Vista, hetgeen ervoor zorgde dat zijn muziek op miljoenen computers over de hele wereld terechtkwam. Zijn volgende album, Ma Ya werd onder andere uitgegeven door Putumayo World Music, en dit zorgde ervoor dat zijn muziek ook in de Verenigde Staten doorbrak. Er werden wereldwijd meer dan 100.000 exemplaren van verkocht en dat is een gigantisch succes voor een artiest in het “New World” genre. Ook het album Baro uit 2001 werd door hen uitgegeven. In de daarop volgende jaren werd Koité een van de meest succesvolle internationale muzikanten van Mali. Tussen 1994 en 2012 trad hij zo’n kleine 2000

keer op, op diverse beroemde, wereldwijde podia waaronder b.v. de Nederlandse festivals “Mundial” (Tilburg) en “Music Meeting” (Nijmegen) Hij speelde samen met onder andere [Eric Bibb](#), [Bonnie Raitt](#), [Pee Wee Ellis](#), [Jackson Browne](#) en verschillende andere westerse muzikanten. Bonnie Raitt nodigde Koité ook uit om mee te spelen op haar album Silver Lining. Veel van Koité’s songs zijn gebruikt op compilatie-cd’s van Putumayo, waaronder Blues Around The World en Mali. De afgelopen jaren stonden in het teken van de samenwerkingen met onder meer Oumou Sangaré, The Art Ensemble of Chicago en met Eric Bibb. Begin 2014 verscheen voor het eerst in zeven jaar weer een solo-cd [Sôo](#). Op dit album laat Habib Koité een ander geluid horen uit Mali; geen politieke statements of protest songs maar een positieve boodschap over het geluk om in Mali te mogen wonen.

Zijn muziek kruist vele grenzen en barrières en hij probeert arme jonge mensen in Mali er van te overtuigen om de hoop niet op te geven; immers: verbeeldingskracht en creatief vermogen hebben geen geld nodig om te kunnen bestaan en uit dat perspectief gezien is Mali een van de rijkste landen. En vergis je niet: Habib’s muziek is een schitterend voorbeeld van die grote rijkdom.

11-07-2015 | [Habib Koite & Eric Bibb - North Sea Jazz Festival](#) - ROTTERDAM | THE NETHERLANDS

Dr.Groove

CD EN DVD NIEUWTJES

Galactic, de originele band uit New Orleans, brengt op 17 juli het nieuwe album **Into the Deep**, bij Provogue Records uit.

Geproduceerd en gearrangeerd door bandleden Ben Ellman en Robert Mercurio en laat ons genieten van samenwerkingen met artiesten als Macy Gray, Mavis Staples, JJ Grey en vele anderen, waarmee zij de laatste 20 jaar vaak hebben samengespeeld.

Warren Haynes nieuwe studio album **Ashes and Dust** wordt uitgebracht op 24 juli, featuring Railroad Earth.

We horen meteen een duidelijke afwijking van zijn gebruikelijke stijl met schitterende akoestische arrangementen in een rootsy Americana landschap, op folk gebaseerde songs en soulvolle vocalen. Een nieuwe dimensie van Haynes als gitarist, die dieper in het acoustische gitaarwerk duikt en meer slide gitaar speelt dan ooit tevoren.

Meet Me In Bluesland, is een nooit eerder uitgebrachte opname uit 2003, vastgelegd door de Southern blues-rockers **The Kentucky Headhunters**, met pianist **Johnnie Johnson**, wiens laatste optreden uit zijn carrière bij het muziektijdschrift *Rolling Stone* de titel: "the greatest sideman in rock and roll" ontlokte voor zijn baanbrekende piano-werk bij Chuck Berry.

Met The Kentucky Headhunters op hun 'down-home' best, is deze plaat een 'in country-gebakken' en een met blues-saus overgoten feestje van het begin tot het eind. (released bij Alligator Records op 2 Juni 2015).

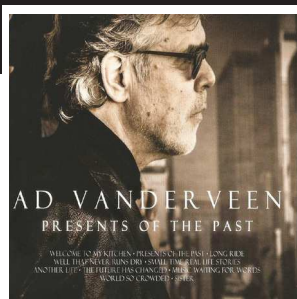

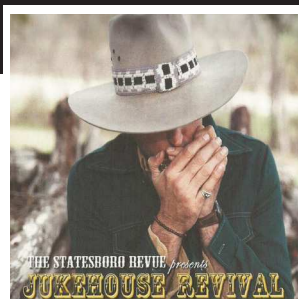
Buzzin' The Blues – The Complete Slim Harpo Boxset: 5 cd's.

Zanger, mondharmonica-speler en gitarist James Moore (1924-1970) was, onder de artiestennaam Slim Harpo, van 1957 tot aan zijn overlijden in 1970, één van de eerste bluesartiesten ooit, die niet alleen in de Billboard R&B charts, maar ook in de Amerikaanse pophitlijsten scoorde.

Nu dan de definitieve box met vijf cd's. De vijf albums die al bestonden op vinyl en op cd, zijn aangevuld met vier extra live-nummers van het enige vastgelegde optreden daterend van 30 juni 1961, plus een waarschijnlijk thuis, in de maand van zijn overlijden opgenomen demo. Geleverd met een 105 pagina's dik hardcover boek, met vele niet eerder geziene foto's en tot in de finesses gedocumenteerd.

[illegible]

THE STATESBORO REVUE

JUKEHOUSE REVIVAL

Als de Road Warriors schijnen deze mannen 1500 optredens in de benen te hebben in 38 Amerikaanse staten, in zes jaar tijd. Nu werkt het in Amerika, zeker met onbekende bands, anders dan hier. Alhoewel deurdeals ook in Nederland oprukken, omdat zaaleigenaren en kroegbazen geen risico meer durven te lopen met gages. In de USA is het al eeuwen zo dat je als band alles zelf moet doen, tot en met het betalen van je consumpties aan toe. Dat betekent dat optreden daar nog arbeidsintensiever is dan hier: zaal zoeken, zaal huren, posters plakken, persberichten versturen, noem maar op. Een pens werk.

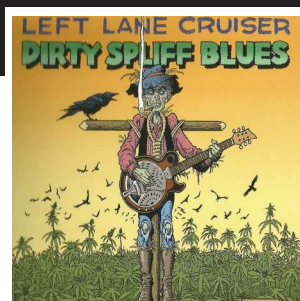
Waar deze heren dus de tijd vandaan gehaald hebben om tussen die drukke bedrijven door ook nog eens een perfecte derde plaat te maken is mij een raadsel, maar het is ze gelukt. Geen pure

blues, zeker niet. Entertaining country/folk/blues-rock. Ja, zo mag het wel heten. Man man, wat is dit genieten. Zanger Stewart Mann heeft een stem die je naar verlijkmateriaal laat zoeken, maar wat je niet vind. In een nummer als Tallahassee schemert het aloude Rockpile van Dave Edmunds en Nick Lowe door, maar het blijft bij schemeren. Rockpile past ook zeker niet in hetzelfde hokje. Andere nummers roepen weer associaties op met CSNY of Eagles.

Dit meesterwerk schopt het bij mij direct van de stapel recensie-exemplaren tot de auto-cd-speler. Wil de promotor het mij alsjeblieft laten weten wanneer deze mannen in Nederland spelen? Please??

Ton Odijk

LEFT LANE CRUISER

DIRTY SPLIFF BLUES

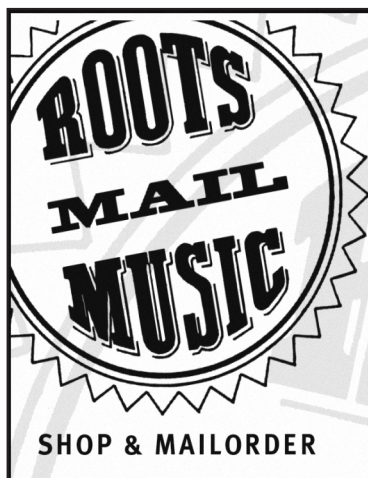
Tres Borrachos, nummer 1 van de cd. Zo. Die knallen gelijk binnen. En dat is conform verwachting.

Na de meegestuurde info gelezen te hebben met kreten als – blues-driven rock'n'roll noise comben -hillbilly punk-blues- kwam bij mij, nog voor het beluisteren, al een vergelijking met Jaya The Cat boven borrelen. En verrek, na het beluisteren is die vergelijking er nog steeds. Gelukkig. En dat is een compliment voor Jaya The Cat. Jammer is dat de mastering op de een of andere manier de hele boel nogal overstuurd laat klinken, maar voor de rest: echt weer eens een band waarbij je aan de plaat hoort dat ze live de zaal willen opvreten en zullen doorgaan tot ze erbij neervallen. De platenmaatschappij die dit uitbrengt heet Alive Naturalsound, en blijkbaar contracteren die bands die passen bij die naam. Er is niet teveel aandacht besteedt aan technisch geneuzel in de

studio; volgens mij was het een kwestie van neerzetten die zoi en gaan. En dat pakt goed uit. Een absolute hoofdrol voor de dobro van frontman Frederick "Joe" Evans IV; wat een genot. In het nummer Skateboard Blues zou er ook een skateboard bespeeld moeten worden; geen idee hoe je daar geluid uit haalt, maar deze kerels acht je daar wel toe in staat. De bandfoto heeft ook de uitstraling van drie jongens in een avondse VW bus on the road. Heerlijk.

Heren en dames festival-programmeurs: als je nog een gaatje hebt en je kan ze boeken: doen! Het zal geen grote publiekstrekker zijn, maar de mensen die er wél zullen zijn, gaan door het plafond. Je weide of tent zal op zijn kop staan als deze jongens het podium weer aflopen. Zeker weten.

Ton Odijk

ROOTS MAIL MUSIC

Van Goorstraat 4
4811 HJ Breda (NL)

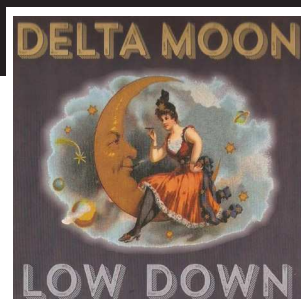
Tel. 076-5222235

Fax. 076-5200201

info@rootsmailmusic.com

www.rootsmailmusic.com

**VOOR AL UW BLUES
& ROOTS MUZIEK!**

DELTA MOON

LOW DOWN

De pers-info over deze veteranen rept van een paar mooie Awards welke zijn toegekend aan de leden en/of de band. Prachtig. Ook wordt er melding gemaakt van het feit dat er songs van mede-oprichter zanger/gitarist Tom Gray door o.a. Cyndi Lauper, Manfred Mann en Carlene Carter zijn opgenomen. Nou, en? De Mercedes dealer verkoopt zowel limousines als een Smart. Dus dat soort aanprijzingen maken mij altijd een beetje cynisch. Wat mij wel trekt is de omschrijving A Voice, A Groove And Two Slide Guitars. Dus daar zijn we even voor gaan zitten. Welnu, dat van die groove, dat zit wel snor, blijkt al direct bij de opener Wrong Side Of Town. Die twee slide gitaren dan? Vakwerk. Alleen in de productie verzuipen ze af en toe in elkaar, en hoor je niet meer wie nu welke partij speelt, maar so what. En dan die stem??? Toen God de stemmen uitdeelde stond Tom Gray vast ergens vooraan, heeft direct zijn flappen omhooggestoken, iedereen opzij geduwd en de eerste, de beste, de mooi-

ste, fijnst doorleefde stem opgeëist. En gekregen. Doet de hele tijd ergens aan denken, maar ik zou niet weten aan wie. Het instrumentale en vocale vakwerk doet je af en toe vergeten dat de composities wel wat vlak zijn. Juist daarom is het een slimme zet om ook drie covers op te nemen (van Tom Waits, Bob Dylan en Skip James). En inderdaad, Dylan's Crash On The Levee (Down In The Flood) en Hard Time Killing Floor Blues van Skip James steken zeker boven de rest uit. Maar die rest is nog wel prima te behappen. Zeker in Open All Night en afsluiter Jacky Ray, ook omdat je daarin wel heel duidelijk beide gitaristen met elkaar het duel hoort aangaan. Eigenlijk is dit dus een hele interessante cd. Je kan hem rustig draaien op een verjaardag, maar je kan er ook, zoals ik heb gedaan, echt voor gaan zitten om steeds weer wat te ontdekken. Knap eigenlijk. Zeker een aanrader.

Ton Odijk

DR.GROOVE'S BLUES 'N ROOTS KALENDER JULI 2015

01 jul	Well Hung Heart,	Bier café Jay's ,	Waalwijk NL
03-04 juli	Hookrock , Festivalterrein Lutselusstraat, Steppin' Out, Kirri Willy & le Magasin Dangereux, Samantha Fish, The Dynamite Bluesband, Lightnin' Guy Verlinde & Tiny "Legs" Tim, Lydia Warren, Laurence Jones, Sugaree, The Hightones, Shawn Holt & the Teardrops, Mud Morganfield, The Hoax		Diepenbeek B
04 juli	Big Rivers Blues Cruise , Dynamite Blues Band, Leif de Leeuw Band, Veldman Brothers, Hans v. Lier & The Sidekicks, Hot Tamale, e.a		Dordrecht NL
05 juli	The Hellhounds,	café Kerkzicht ,	Roosendaal NL
07 juli	Rufus Wainwright,	OLT Rivierenhof ,	Deurne B
09 juli	Blues Goose, live in radioprogramma	'Bluezy', RTV	Ridderkerk NL
10-12 juli	Big Rivers festival , Div. locaties centrum, Stackhouse Blues, Crow's Feet, De Wet, Crowling Toddlers, Alanis!, The Bruce Band, Dirty Daddies, Rusty Apollo, Greyhound Bluesband, Juke Joints, Tito Soul Jazz Party, Seven Eleven, Joe Madman, My Blue Van, Lucky Faces, Goodnight Moonlight, e.v.a.		Dordrecht NL
10-12 juli	North Sea Jazz , Ahoy, Gary Clark jr, Mary J Blige, Cassandra Wilson, Marcus Miller's Afrodeezia, Alabama Shakes, Sergio Mendez & Brazil 2015, Tony Bennett & Lady Gaga, Ntjam Rosie, Lizz Wright, Terence Blanchard, Stanley Clark, Chastity Brown, Big Sam's Funky Nation, Jeff Neve, Jamie Cullum, Wayne Shorter Quartet, Dee Dee Bridgewater & Irvin Mayfield, Jett Rebel, Richard Galliano & Sylvain Luc, Chaka Khan, Paolo Nutini, John Legend, Beth Hart, David Sanborn Band, Curtis Harding, Michael Kiwanuka, New Cool Collective, Leon Bridges, New Orleans Swamp, Eric Bibb & Habib Koité, Ruthie Foster, Candi Staton, Randy Weston & Billy Harper, Melody Gardot, Ben L'Oncle Soul, Selah Sue, Branford Marsalis, Emeli Sandé, Lionel Richie, Lianne LaHavas. Zuco 103, Hans Dulfer, Joep Pelt, Bill Frisell, e.v.a.		Rotterdam NL
10-12 juli	Sjock Festival , Reverend Horton Heat, Batmobile, The Sharks, Imelda May, Southern Culture on the Skids, Heavy Trash, Lisa & The Lips, Bloodshot Bill, Space Cadets, Black Mamba's, Walter Broes & The Mercenaries, The Hives, Backyard Babies, La Muerte, Fifty Foot Combo, The Fleshtones, e.v.a.		Gierle B
11-12 juli	Bospop , Festival terrein A2, Navarone, Racocon, Anastacia, Melissa Etheridge, Gary Clark jr, Ed Kowalczyk, ZZ Top, Layla Zoe, Luminize, Band of Friends, Fish, Novastar, Caro Emerald, Pauw, Anathema, The London Souls, Black Label Society, Europe, Dream Theatre, Steven Wilson, Thunder, Jools Holland & His Rhythm & Blues Orchestra, FM, The Gentle Storm, Danko Jones, e.a.		Weert NL
11 juli	Marcus Miller,	OLT Rivierenhof ,	Deurne B
12 juli	Spider & The Fly,	CHV Cultuurfabriek ,	Veghel NL
17-19 juli	Blues Peer , Festivalterrein Deusterstraat, Sugaree, Little Steve & The Big Beat, Little Hook, Ian Siegal, Claude Hay, Dynamite Blues Band, Wille & The Bandits, Shakura S 'Aida, Guitar Shorty, Emmylou Harris & Rodney Crowell, Melissa Etheridge, Tiny Legs Tim, Rootbag, Preston Shannon, The Scabs, K's Choice, Eric Burdon & The Animals, Beth Hart.		Peer B
19 juli	Scotch No Soda,	café Kerkzicht ,	Roosendaal NL
21 juli	Crystal & Running Wild,	Palm Parkies , Valkenbergpark	Breda NL
24 juli	Gregg Allman,	Paradiso ,	Amsterdam NL
26 juli	Black Tolex,	MEZZ terrasconcert	Breda NL
26 juli	Wild Men Blues band,	CHV Cultuurfabriek ,	Veghel NL
26 juli	Blommenkinders Festival , Vrouwenhofpark, The Shoes, The Kik, Tax & The Outsiders, Elly & Rikkert, Ernst Jansz, Iain Matthews, Robert Jan Stips, Fortunate Sons, Woodstock Tribute Band, Foul Play, Stormbringer, Los Cabronitos, Kalishnikovs, Darla Davina.		Roosendaal NL
26 juli	Bluesplein , Wilhelminaplein, King King, T-99, The Juke Joints, Big Ritch & the Blacksmith Company, The Blackhawks, Trash Hombres, Wilhelmina Blues band.		Eindhoven NL

[HTTPS://WWW.FACEBOOK.COM/GERDRGROOVE.VANLEENT](https://www.facebook.com/GERDRGROOVE.VANLEENT)

DR.GROOVE'S BLUES 'N ROOTS KALENDER JULI 2015

26 juli	Brielle Blues , Electric Gypsies, The Antones, The Choax, Soulmachine feat. Ben Sims & Johnson Gabriel, Levee Dwellers, Stackhouse, Big Bayou Bandits, The Dynamite Blues Band, The Rude Move, 69 Comeback, Mojo Man, Preston Shannon & Fuzzy Licks	div. locaties	Brielle NL
28 juli	Zomeravond Blues , Dry Riverbed Trio, Phil Bee's Freedom	Markt,	Asten NL
31 juli- 02 aug	Blues Oan Daa Stoazze , Eastville Sinner, Sinnerboy, Hideaway, Howlin' Bill, Elmore D band, Joe Henry Orch. Braave Joenges, Sproqueville Ramblers, Sandra Halle & French Blues Explosion, Swamp Boys, Lea Gilmore & Jump & Jive feat. Tom Attah.		Hamme B

SUMMERTIME AND THE LIVING IS EASY

DR.GROOVE'S BLUES 'N ROOTS KALENDER AUGUSTUS 2015

02 aug.	Spider & The Fly,	Sieben Parkpodium ,	Roosendaal NL
02 aug.	Joni Sheila,	MEZZ terrasconcert,	Breda NL
04 aug.	Radio Negra,	Palm Parkies , Valkenbergpark	Breda NL
08 aug.	Shakedown Tim & The Rhythm Revue,	Brouwerij De Schieve , Olmen	(Balen) B
09 aug.	The Lewis Hamilton Band,	café Crossroad ,	Olen B
14 aug.	Fortunate Sons,	café De Kamer ,	Oss NL
15-16 aug.	Drijf-Inn Festival , Mason Rack Band, King of the World, Ben Poole, Rusty Apollo, Ralph de Jong, JJ Sharp & friends, Overig programma n.n.b. / more t.b.a.		Giethoorn NL
16 aug.	Shakedown Tim & The Rhythm Revue,	Smoutpot Summersplash , Beveren B	
16 aug.	Tommy Green & The Blues Machine,	MEZZ terrasconcert,	Breda NL
21-23 aug.	Swing Festival Wespelaar , Howlin' Bill, Ben Poole, Guy Forsyth Blues Band, Fossen Struijk Band, Magnus Berg, Tim Mitchell Band, King King, Moreland & Arbuckle, The Royal Southern Brotherhood, Nasty and the Fliptones, Adam Lopez and his Rhythm Review, Laurence Jones, Justina Lee Brown, Coco Montoya	centrum,	Wespelaar B
22 aug.	Culemborg Blues Festival , Livin' Blues Xperience, Jimi Barbiani Band, Absolution, Kamchatka, Aaron Keylock, Danny Bryant, Johnny Mastro & Mama's Boys, Meryn Bevelander Blues Band, Doghouse Sam & his Magnatones, Howlin' Stone, Zippy Leaps, Rusty Roots, The Dynamite Blues Band, BluesFellas, Blues Treat, Stennes, Jenn.B., St. Louis Slim, Schipper & Landa, The Good Old Boys.	div. locaties, centrum	Culemborg NL
25 aug.	Soul X-Treme,	Palm Parkies , Valkenbergpark	Breda NL
28-29 aug.	(Ge) Varenwinkel Blues & Roots Festival , Barefoot & The Shoes, Nikki Hill, Mike Vernon & The Mighty Combo, Jo & Lazy Fellow, The Blues Vision, Chris Bergson Band, Eugene Hideaway Bridges, Jarekus Singleton, Selwyn Birchwood, Congo faith Healers, D-Tale (feat. Mario Pesic, Patrick Cuyvers)	Festivalterrein, Varenwinkel (Herselt)	B
28-30 aug.	Tex-Free Festival , Chris Bergson Band, Danny & The Champions of the World, Colney Hatch, Phil Bee's Freedom, Rebzjie, My Blue Van, More t.b.a.	Festivalterrein De Meulewiekers,	Venlo NL
30 aug.	Lee Fields & The Expressions,	De Effenaar ,	Eindhoven NL
30 aug.	Frazey Ford Band,	Grenswerk ,	Venlo NL
31 aug.	Fortunate Sons,	Brouwhuis	Liessel NL

[HTTPS://WWW.FACEBOOK.COM/GERDRGROOVE.VANLEENT](https://www.facebook.com/GERDRGROOVE.VANLEENT)

(ge) varenwinkel | vrijdag 28 & zaterdag 29 augustus '15

VRIJDAG (deuren: 18.00u)

Barefoot & The Shoes (BE)

Nikki Hill (US)

Mike Vernon & The Mighty Combo (UK)

Jo & Lazy Fellow (PL)

ZATERDAG (deuren: 14.00u)

The Blues Vision (BE)

Chris Bergson Band (US)

Eugene Hideaway Bridges (US)

Jarekus Singleton (US)

Selwyn Birchwood (US)

Congo faith Healers (UK)

D-Tale (feat. Mario Pesic, Patrick Cuyvers)(BE)

Voorverkoop prijzen: Vrijdag: € 24 Zaterdag: € 30 Combi (vrijdag en zaterdag): € 40

Prijzen aan de kassa: Vrijdag: € 30 Zaterdag: € 40 Combi (vrijdag en zaterdag): € 50

Zoals elk jaar steunt het (Ge) Varenwinkel festival een goed doel. In 2015 steunen we "GavoorGeluk".

Het Fonds GavoorGeluk ijvert voor preventie van depressie en suïcide in Vlaanderen.

<http://www.gevarenwinkelfestival.be>

Locatie: Wolfsdonksesteenweg 220,
2230 Varenwinkel (Herselt)
Belgie

BEHIND THE SCENES

door Ton Odijk

Donderdag 28 mei 2015

Op mijn reguliere werk vraagt collega Maarten belangstellend of ik voor het komende weekend met Otis Redding III alles voor elkaar heb. Mijn antwoord is ja, behalve nog 1 grote zorg. Mijn chauffeur voor de zondag die ik heb geregeld (vriend Denniz met een Jaguar S type) heeft afgebeld. Zijn vrouw had een eend op de weg niet kunnen ontwijken, grill en koplamp kapot, weet niet wanneer klaar.

Zelf kan ik vanwege ziekte niet de hele dag rijden. We hebben zo'n ruime 500 km te gaan die dag. Maar, Maarten had al een poos belangstelling.... Wat voor auto heb jij? vraag ik. Een Saab 93 turbo. Mooi. Wat doe je zondag? En even later is die grote zorg van de baan.

Vrijdag 29 mei 2015

Lief familieid Wiesje is gearriveerd, met veel zelf-gemaakte bami en nasi. De keuken bij ons thuis is vanaf dat moment haar domein. We verwachten vanavond 7 muzikanten; 6 daarvan heb ik nog nooit gezien, eentje wel. Die hele meute blijft ook slapen; die ene in de logeerkamer, de rest een paar op zolder en ze brengen een tent mee. Tent blijkt niet nodig te zijn, plek zat op zolder.

Ook komen er nog een paar familieleden meeten, en natuurlijk is ad hoc chauffeur Maarten ook welkom. Rond half zeven verwachten we ze; ze komen via de Kanaaltunnel uit Engeland. Half acht nog niemand, maar eens bellen of er niks gebeurd is. Geen gehoor. Acht uur nog eens. Ja, verbinding. Gitarist Alik aan de lijn. Zwarte file ge-

had, meer dan 2 uur stil gestaan in Belgenland. Aankomst volgens de navigatie over 70 minuten bij ons in Rheden. Dus wij gaan maar vast eten besluiten we. Half tien, daar zijn ze! Mooie tourbus. En na bijna 14 jaar zien mijn vrouw en ik onze vriend Otis Redding III weer in levende lijve.

Op 15 juni 2001 heeft deze zoon van de legendarische Otis Redding (die was al nummer II, nummer I was dominee) als verrassing voor mijn vrouw, een absolute Otis fan, op onze bruiloft opgetreden. Dat was een vriendendienst, waar ik hem nog dankbaar voor ben. Sinds die tijd veel contact per mail, later via facebook. Ik ben hem regelmatig van dienst geweest als adviseur en regelneef, ook weleens een tv optreden geregeld, maar niet meer gezien.

Dit weekend heb ik twee optredens voor hem geboekt, een derde optreden is door goede vriend Rene Zegers geregeld. Op het programma staan Luxor Live in Arnhem, een gastoptreden bij The Pianohouse, die hun **10-jarig** bestaan als band

vieren, in Rossum en als laatste het Paard in Den Haag. De band gaat alleen mee naar Arnhem en Den Haag. Voor deze gelegenheid zijn ze door mij gedoopt tot The All Star Super Soul Section, een naam die ze ook voor de Engelse optredens aanhouden.

We wijzen waar de koelkast staat, waar ze slapen en leggen uit dat het allemaal zelfbediening is. Klok bier blijkt goed in de smaak te vallen, maar er is ruim ingeslagen.... het door Wies gemaakte eten bevalt uitstekend, en niet alleen omdat ze zolang in de auto hebben gezeten. De burens zijn ingelicht, mochten ook wel langs komen, maar doen dat niet. Achteraf vonden ze dat jammer, want wat gebeurt er, niet geheel onverwacht? Alik pakt zijn akoestische gitaar, toetsenman Jacob zijn mondorgel en voor we het weten zingt Otis bij ons in de woonkamer I've Got Dreams To Remember. Hij weet nog dat dat Ada's (mijn vrouw) favoriete liedje of all time is. Dus hoe cool is dat!!!!? Er volgen er nog een paar; huisvriend Glenn, Surinamer, ook aangetrouwde familie,

weet niet wat hem overkomt. Toen Otis Redding II verongelukte stond Suriname op zijn kop en werd er collectief gerouwd. En nu maakt hij dit mee. Zelden iemand zo zien genieten. Rond een uur of half drie maak ik er een eind aan. Een unieke avond, met The Livingroom Session van Otis Redding III. Morgen wacht een repetitie en de eerste show.

Zaterdag 30 mei 2015

Half acht opstaan. Koffie zetten, douchen, aankleden, ontbijt klaar zetten. Een voor een komen de heren, opmerkelijk fit, naar beneden en er wordt in een fijne sfeer ontbeten. Wies wordt overladen met complimenten voor het eten en wij voor de nog nooit beleefde gastvrijheid; iets wat wij heel normaal vinden.

Dan om half twaalf instappen en naar de Jacobiberg in Arnhem, waar ik een repetitieruimte heb geregeld. Een jaar geleden heeft de band nog met Otis gespeeld, de afgelopen week is er flink gerepeteerd, maar nog niet met Otis. De repetitie verloopt vrijwel vlekkeloos, de heren (Alik op gitaar, Jacob op toetsen, Garry op drums, Jake op bas, Simon op trompet en Dan op saxofoon) blijken inderdaad echte profs. Ze weten wat er verwacht wordt, alle nummers worden een keertje doorgenomen, sommige twee keer, en klaar. Ook leuk: ik opper het idee om met een instrumentaal te beginnen waarna ik de aankondiging zal doen. Dat valt in goede aarde, en er wordt voor gekozen om dat met "Tramp" te doen.

Ruim op tijd is de repetitie klaar, spullen weer inpakken en gelijk naar Luxor Live. Zowel voor Otis als mij is dat speciaal; op 18 december 1994 ontmoeten wij elkaar daar voor het eerst (ik had daar Eddie Floyd geboekt, met Otis III in zijn voorprogramma en als gitarist in zijn band) en toen begon onze vriendschap, omdat ik hem wees op het bestaan van het Otis Reddingplein in Arnhem. In Luxor Live worden we geweldig gastvrij ontvangen. Er blijkt speciaal een host voor de band te zijn, Jan, voor wie geen moeite te veel is en die alles met een lach doet. Topgozer! Technisch ook alles dik voor elkaar, dus de soundcheck verloopt heel relaxed. Hulde aan de crew van Luxor! Eten smaakte ook uitstekend, 5 of 6 soorten lasagne. Het ligt zo voor de hand, maar wanneer men de

(Luxor Live Arnhem) foto: Johan Slaghuys

artiesten op dergelijke wijze ontvangt dan heeft dat ook zijn invloed op het optreden. In alles voel je je welkom, dus ga je heel ontspannen de buhne op. Acht uur gaat de zaal open, en wat blijkt? Er staat een flinke rij voor de deur... half negen moet er begonnen worden, maar even daarvoor overleggen we met bedrijfsleider Paul om nog even te wachten... er staan nog mensen in de rij. Ik loop door de zaal en proef de sfeer. Je ziet de spanning bij de mensen, veel 40+, ook jongeren. Hier gaat wat gebeuren, voel je. Vijf over half negen start de band met Tramp, en je voelt uit de zaal een warme golf komen die neerdaalt op het podium. Je ziet die golf niet, je kan hem niet vastpakken, maar hij is er wel. Die golf bereikt ook de coulissen, waar Otis en ik naast elkaar staan. Ik geef hem een hand, en hij straalt. Na mijn aankondiging komt hij op, en hij is blij. Echt blij. En dat spat van het podium af. Stampende versies van Mr. Pitiful, Love Man en Satisfaction, tot tranen toe ontroerend met These Arms Of Mine, en opgedragen aan mijn vrouw en mij een nieuwe versie van That's How Strong My Love Is. Het dak

gaat er af, twee toegiften volgen. In de zaal volgt een uitgebreide meet & greet wat door de fans zeer op prijs wordt gesteld. En dan is het klaar voor vandaag.

De band heeft de spullen ingepakt, Otis kiest ervoor om in het hotel te blijven in plaats van weer bij ons te slapen zodat hij nog even de stad in kan. Ja ja :-). Wij vertrekken dus weer naar Rhenen, en spreken af dat we Otis en Dan (die ook zondagmiddag mee zal doen) om 09.00 uur ophalen, omdat we eerst in Arnhem nog wat te doen hebben. Otis weet alleen dat we weer even op het plein van zijn vader gaan kijken...

Zondag 31 mei 2015

Tien over half negen. Maarten arriveert, keurig op tijd, auto schoon.

Negen uur. Otis staat klaar bij de receptie van het hotel, maar, shit, enigszins schor. De eerste thee met citroen heeft hij al op; vele zullen er nog volgen die dag. Ada is overal erg druk geweest met thee zetten en Otis daarvan voorzien.

En ja hoor, nog geen Dan beneden. Ik snel naar boven, op de deur bonzen, en gelukkig wel al in de kleren. Met een kwartiertje vertraging had ik rekening gehouden, dus geen man overboord. Naar het Otis Reddingplein.

Onderweg vertel ik hem dat daar de verrassing wacht die ik dit weekend voor hem zou hebben. Hij heeft echt geen idee... in 1994 had hij verteld dat een straatvernoeming voor zijn familie een hele grote eer is, vanwege de eeuwigheidswaarde daarvan... Wat heb ik voor elkaar gekregen?

(Paard van Troje, Den Haag) foto:s: www.nadhouseheaven.com

De wethouder van openbare ruimte van de gemeente Arnhem, Ine van Burgsteden, overhandigt aan Otis, tot zijn stomme verbazing, een origineel straatnaambord van het plein. Zelden iemand zo verrast zien kijken! Enkele bewoners zijn er getuige van, en die vinden dit toch ook wel heel bijzonder. Dank aan de gemeente!

Half tien. In de auto, op weg naar Rossum, 120 kilometer. Daar moet gerepeteerd worden met The Pianohouse, waar Otis die middag te gast is. Ruim op tijd arriveren we, er wordt thee met

honing gescoord en overlegd over het repertoire. Er blijkt dat de band alles in een verkeerde toonsoort heeft voorbereid, omdat ze een mail van Otis met de juiste toonsoorten niet hebben opgepakt. Maar no problem. Mail wordt opgediept, alles omgezet, ook klaar. Live-repetitie gaan we niet doen om Otis zijn stem te sparen.

Dat wordt dus spannend!!! Weinig kaarten in de voorverkoop helaas.

Het hele feest vindt buiten plaats, op het schitterende landgoed Het Everloo. We zullen wel zien, mij krijgen ze niet meer gek. En wat blijkt: het

van KruysdijkAuto's

Mobiliteit gemakkelijk maken

Logtenburg 4 | 4841 PA Prinsenbeek
Tel: 076-5411692 | Fax 076-5428520
www.vankruysdijkautos.nl

stroomt gewoon vol. Als Otis om drie uur het podium beklimt wordt hij weer warm onthaald. Even onwennig met de band, maar dat is snel weg. The Pianohouse blijkt uit echte muzikanten te bestaan, die Otis inderdaad feilloos volgen.

In Hard to Handle hoeft Otis maar even met zijn hoofd te knikken om aan te geven wie er kan gaan soleren en hoppaa, het wordt opgepakt. Otis' stemprobleem valt niet op, gelukkig. Saxofonist Dan groeit ook in zijn rol als musical director, en wat volgt is een spetterend optreden.

Het afgesproken uur wordt ruim overschreden, maar na een kwartier overschrijding maak ik er toch een eind aan. Den Haag wacht immers. Hier ook nog een snelle meet & greet, kan met thee geregeld voor in de auto en gaan. 210 kilometer richting het Paard. Tussendoor, niet onbelangrijk, met Roy, man achter The Pianohouse samen met Ernesto Oosthuizen, geregeld dat we dit in 2016 op de laatste zondag van juni nog een keer

gaan doen. Eerste herboeking in the pocket! Nu gas erop; half zeven worden we verwacht in Den Haag, waar de band dan klaar zal zijn met soundchecken, en Otis dat dan nog even met de band kan doen, daarna eten, en om half negen showtime. Half acht moet de zaal open.

Bij Utrecht file. Bliksems. Gelukkig niet te lang. Bij Woerden weer file. Ai. Even bellen maar dat we iets later zijn. Dan, tegen zeven uur, zijn we er. Backstagecoördinator Rick staat al klaar, auto kan binnen staan. En weer is het allemaal dik voor elkaar; gastvrij, vriendelijke mensen, technici top. Ada scoort gelijk heet water voor de thee, en is daar de rest van de avond ook druk mee. Leuk voor mij dat mijn ex-secretaresse van International Music Management ook komt. Meer dan dertig jaar niet gezien. Ook hier weer die spanning in de zaal, en die warme golf. Programmeur Henk super tevreden, en hij vraagt zelf of we dit nog een keer kunnen doen, maar dan wil hij er

een hele Otis Redding avond van maken, in de grote zaal. Tuurlijk. Volgend jaar laatste zaterdag juni? Hand erop! Bam. Tweede herboeking in the pocket.

Weer een uitgebreide meet & greet. En dan is het over. Band en Otis naar het hotel, wij terug naar huis. Gastzangeres Yalisha, die uit Arnhem blijkt te komen, met ons mee terug. En dan komt de aap uit de mouw... ik was nieuwsgierig waar zij Otis van kende... welnu, mijn vriend Edsel, ook bevriend met Otis, ook uit Arnhem, had Otis en band na het optreden in Luxor Live nog meegenomen naar de Korenmarkt, waar ze in cafe Dollars terecht waren gekomen. Daar trad Yalisha met haar band op. En ze konden het niet laten... secret after gig.... Otis was met een aantal bandleden in Dollars nog het podium opgegaan. En ja, dan wil je een paar uur later wel een beetje schor zijn.

Maandag 1 juni

Otis was een schoen kwijt, of ik het hotel in Arnhem, direct naast Luxor Live, wilde bellen of die daar lag.

We reden daar langs, dus Ada was zo slim om te zeggen laten we stoppen, dan ga ik wel even vragen, dan hebben we die schoen ook gelijk als die daar ligt. Dat was niet zo, dus ik naar Luxor Live om te vragen of die dan daar in de kleedkamer was blijven liggen. Nee dus.

Directeur Hans was er wel. En dan besluit ik dit lange verhaal door te melden dat ik toen de derde herboeking in the pocket had. Volgend jaar laatste vrijdag van juni.

"I am looking forward to meet some of the readers of "Track" at my upcoming shows in Holland,

Otis Redding III.

OTIS
REDDING
III

*I am looking forward to
meet some of the readers
of TRACK, at my
upcoming shows in Holland.*

Edsel

Gregg Allman Live: Back To Macon DVD/CD

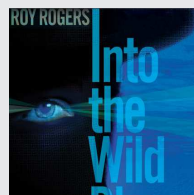
(Release datum 7 aug.2015) De allereerste solo cd/dvd van Gregg Allman met zijn acht man sterke band, opgenomen in jan.2014 in het beroemde Grand Opera House van Macon, Georgia, waar het zo'n 40 jaar geleden allemaal begon voor de Allman Brothers Band. Op dit album vinden we 16 tracks; een gevarieerde selectie uit de omvangrijke ABB catalogus en Gregg Allman's solo albums, alsmede een aantal dynamische cover-songs, twee bonus tracks en speciale interviews.

Roy Rogers – Into the wild blue. (Release datum 2 Juni 2015)

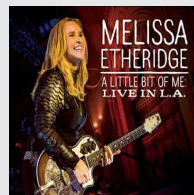
Slide-gitaar meester Roy Rogers, o.a. bekend van zijn samenwerkingen met John Lee Hooker, Bonnie Raitt, Ray Manzarek, Norton Buffalo e.v.a. slaat nieuwe paden in met zijn kersverse solo-album.

Een stevige portie vocale-en instrumentale jams en ballads, die de grenzen opzoeken van de blues, rock en roots en leiden naar exotische en spannende oorden. Rogers bespeelt de slide met zijn welbekende messcherpe precisie.

Melissa Etheridge – A Little Bit Of Me (Live) (Release datum 9 Juni 2015)

Melissa Etheridge en haar band in topvorm, opgenomen tijdens de laatste avond van haar "This is M.E. tour" in het historische "Orpheum theater" in Los Angeles, december 2014. Nieuwe nummers afgewisseld met hits als "Come to my window" en "Like the way I do" alsmede 2 songs die exclusief op deze tour werden gespeeld ("Chrome Plated Heart" and "Ruins"). Er wordt ook een bonus dvd van de show bijgeleverd.

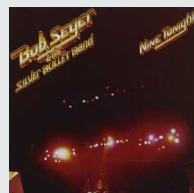

Buddy Guy, het legendarische en nog in leven zijnde Blues-icoon, brengt op 31 juli zijn gloednieuwe studio-album Born To Play Guitar uit bij RCA Records. Het is de opvolger van zijn dubbel-album Rhythm & Blues, uit 2013 wat destijds debuteerde als No. 1 in Billboard's Top Blues Albums chart. "Born to play guitar" werd geproduceerd door Buddy's maatje en Grammy Award winnaar Tom Hambridge.

Bob Seger – Nine Tonight (+ nog 6 andere re-releases, voor een zacht prijsje) (Night Moves, Against the wind, Live Bullet, Stranger in town, Beautiful Loser en Ultimate Hits)

Digitally remastered en expanded edition van het live album uit 1981 van deze klassieke rocker, opgenomen in Cobo Hall, Detroit, MI en Boston Garden, Boston, MA. Deze mijlpaal in de carrière van Bob Seger bevat de exclusieve nooit eerder uitgebrachte bonus track "Brave Strangers". Verder horen we op Nine Tonight de live versies van o.a. zijn immense hits "Old Time Rock And Roll," "Hollywood Nights," "Against The Wind," en "Night Moves".

HET VERHAAL ACHTER...

WANG DANG DOODLE

door Monique Chaigneau

Koko Taylor, de onbetwiste Queen of the Blues met haar vrouwelijke gromstem. Geboren 28 September 1928, Shelby County – Tennessee. Gestorven op 3 Juni 2009 als gevolg van een gastro-intestinale bloeding.

Toen ze 11 jaar oud was begon ze met zingen in de kerk, maar werd aangetrokken door de blues. Vooral door mannelijke zangers die ze op de radio hoorde; Sonny Boy Williamson, BB King, Elmore James, Howlin' Wolf etc. Toch waren er ook enkele blues zangeressen die ze bewonderde: Bessie Smith, Big Mama Thornton en Memphis Minnie.

Haar zangcarrière begon echter pas in 1952 toen ze met haar echtgenoot en tevens manager Robert "pops" Taylor naar Chicago verhuisde. Om het hoofd boven water te houden vondt "pops" werk in een vleesfabriek en Koko als schoonmaakster bij een rijke familie in de wijk North Shore. 's Avonds en in de weekenden zong ze in bluesclubs.

Ze trok veel op met Buddy Guy en Junior Wells, en na voldoende ervaring te hebben opgedaan, deed ze haar eerst audities voor platenlabels als Mercury, Chess en King. Het mocht allemaal niet baten. Totdat ze aanklopte bij een plaatselijke dj: Big Bill Hill die haar in de zomer van 1964 voor-

Willie Dixon and Koko Taylor

stelde aan Willie Dixon. Dixon was direct gecharmeerd van haar stem en zorgde ervoor dat ze onder contract kwam bij Chess-Records.

GREENTERMINAL

taking it to a safe and green level

Kantoor automatisering zoals het hoort

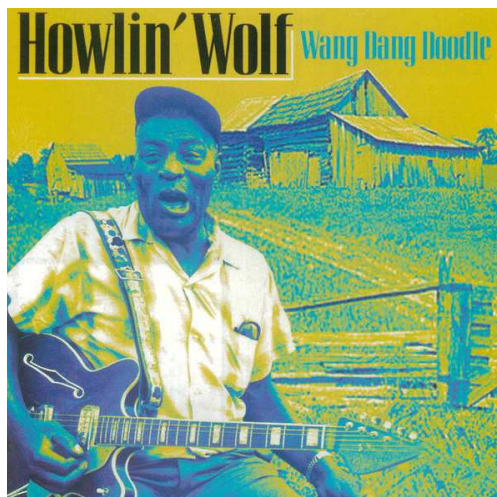
... Milieubewust en kostenbesparend!

Don't get the blues, get green!

- green it professionals
- kostenbesparend
- 12 jaar ervaring
- betrouwbaar

www.greenterminal.nl

Dixon zelf: "Toen ze voor het eerst bij me kwam zei ze; ik kan heel goed zingen maar elke keer als ik ergens kom zegt men dat ze dat gegrom niet willen, dat zwarte randje van mijn stem". Hij antwoordde: "Met die growl ga jij het juist maken, dat is nou precies wat 't wezen moet en als je 't goed gebruikt kun je 't er nog ver mee schoppen".

Koko's vertrouwen in Dixon werd door deze discussie aanzienlijk versterkt. Dixon wilde haar zijn lied "Wang dang doodle", laten opnemen. Een lied dat hij in eerste instantie geschreven had voor Howlin' Wolf die het op single uitbracht in juni 1960, met op de B-kant "Back door man".

Koko Taylor reageerde meteen assertief: "Dat is geen lied voor een vrouw!" "O Nee?" had Dixon

gezegd. "Maar jij wilt toch doorbreken? Dan moet je juist met zoiets komen!"

Dixon overtuigde Koko en ze doken de studio in om "Wang dang doodle" op te nemen.

Begeleid door Gene Barge en Donald Hankins op tenor- en baritonsax, Buddy Guy en Johnny "twist" Williams – gitaar, Jack Myers – bas, Fred Below – Drums.

En Willie Dixon kreeg gelijk, "Wang dang doodle", schoot omhoog als een raket in de hitlijsten. Het was een van de best verkochte blues platen van 1966. Het succes van "Wang dang doodle", werd de doorbraak voor Koko Taylor.

"Wang dang doodle", is waarschijnlijk gebaseerd op "Bull daggers ball", dat met name populair

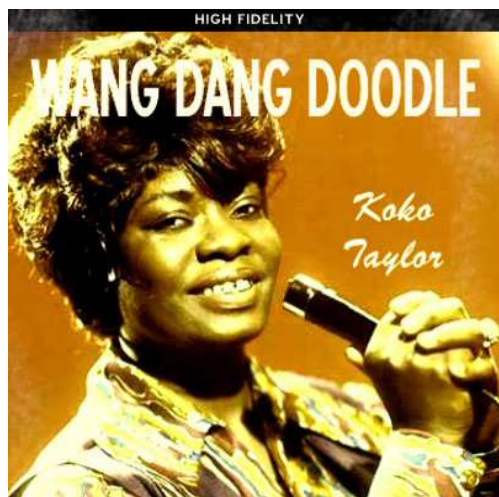

info@walvisverbouwingen.com

WalVis

VERBOUWINGEN
onderhoud & renovatie

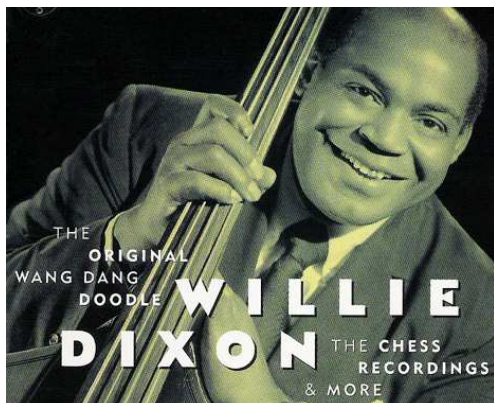
Baronielaan 238/A * 4837 BG Breda * tel:076 5659459 * fax:076 5658399

was bij lesbiennes. Robert Springer stelt in een van zijn boeken echter dat het geënt zou zijn op "Down at the razor ball", van Sara Martin. In het lied word gezongen over een bal of een feest, waar de gasten zich tot diep in de nacht vermaken. "We gonna pitch a wang dang doodle all night long, all night long, all night longggg".....

Vele andere artiesten coverden het nummer, waaronder: Dr. John, Howlin' Wolf, The Pointer Sisters, Ted Nugent, Eric Clapton, Grateful Dead, Chuck Berry, BB King, Keb"Mo, PJ Harvey en ook onze 'eigen' Livin' Blues, die er een dikke hit mee hadden.

Monique Chaigneau

Full color en zwart wit

**Digitaal printen en kopiëren
van klein tot groot formaat**

Complete afwerking

**Snel, veelzijdig
en scherp geprijsd!**

DPS Copy Net Breda BV
van Coothplein 40-42 | 4811 NG Breda
T 076-5149706 | T DTP afd. 0765204857
E dps@copynetbreda.nl | www.copynetbreda.nl

SR & BB

STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

Al sinds 1988 zorgt de SR&BB voor de betere bluesoptredens in Breda. Gelukkig zien we veel van het trouwe publiek terug bij deze optredens. Voor deze mensen (en alle anderen die onze optredens nog moeten ontdekken) willen wij dit graag continueren. Wij zijn daarom op zoek naar DONATEURS, sponsors en adverteerders (tarieven zie hieronder). Voor slechts €10,- per jaar kunt u de SR&BB en ons publiek steunen. In ruil daarvoor krijgt u niet alleen kwalitatief hoogstaande optredens, maar daarnaast ontvangt u maandelijks de kleuren-versie van Track per e-mail en regelmatig ook onze nieuwsbrief.

Bovendien wordt u ieder jaar uitgenodigd voor een goed verzorgde "muzikale" avond.

Wilt u hiervan gebruik maken en ons steunen, maak dan €10,- over op IBAN NL49INGB0001006095 t.n.v. SR&BB, onder vermelding van uw naam en e-mail adres zodat u ook de nieuwsbrief en de digitale Track kunt ontvangen.

Alvast bedankt voor uw sympathie !

ADVERTEREN

We hanteren de volgende tarieven op jaarbasis

1/3 - A5 pagina € 180,-

1/2 - A5 pagina € 250,-

1/1 - A5 pagina € 450,-

BOEKINGEN

Boeking:

srbb@ziggo.nl

T + 31 (0)6 11 86 48 51

Secretariaat:

Klaverbeemd 3, 4844 RH Terheijden

info.srbb@xs4all.nl

**Track is het magazine van de SR&BB en verschijnt maandelijks.
Oplage: 650 gedrukte exemplaren en 1250 digitaal via mail.**

Vaste redacteurs: Monique Chaigneau
Ton Odijk
Ger van Leent

Ontwerp & DTP: Daniela van het Bolscher
Veronique Ortonio
Druk: Q-Print Breda

cafédebruinepij®

Kerkplein 7-Breda-telefoon 076-5214285

Openingstijden:

Maa 09.00 - 02.00

Din 09.00 - 02.00

Woe 09.00 - 02.00

Don 09.00 - 04.00

Vrij 09.00 - 04.00

Zat 09.00 - 04.00

Zon 11.00 - 00.00

info@cafedebruinepij.nl

...lekkere
muziek!

Kom en geniet op het mooiste plein onder de Grote Kerk.

cafédebruinepij®